

Arany János: Rege a csodaszarvasról

Száll a madár, ágrul ágra,
Száll az ének, szájrul szájra;
Fű kizöldül ó sírhanton,
Bajnok ébred hősi lanton.

Arany János: A vigasztaló

Mi a tűzhely rideg háznak,
Mi a fészek kis madárnak,
Mi a harmat szomjú gyepre,
Mi a balzsam égő sebre:
Mi a lámpa sötét éjben,
Mi az árnyék forró délben..
S mire nincs szó, nincsen képzet:
Az vagy nekem, óh költészet!...

Arany János: Válasz Petőfinek

Zavarva lelkem, mint a bomlott cimbalom;
Örül a szívem és mégis sajog belé,
Hányja veti a hab: mért e *nagy* jutalom?
Petőfit barátul mégsem érdemelé.

S mi vagyok én, kérded. Egy népi sarjadék,
Ki törzsömnek élek, érette, általa;
Sorsa az én sorsom s ha dalra olvadék,
Otthon leli magát ajakimon dala.

Arany János: Rendületlenül

Hallottad a szót: „rendületlenül -”
Midőn fölzengi myriád ajak
S a millió szív egy dalon hevül,
Egy lángviharban összecsapzanak?...
Oh, értsd is a szót és könnyelmű szájon
Merő szokássá szent imád ne váljon!

Hallottad a szót: „rendületlenül?”
Ábránd, hiúság, múltó kegy, javak, -
Lenn a sikamló tér, nyomás felül,
Vész és gyalázat el ne rántsanak.
Oh, értsd meg a szót: árban és apályon
- Szirt a habok közt - hűséged megálljon!